

# РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Петрич, 09.05.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова  
като разгледа докладваното от Мая Банчева Административно наказателно дело № 20211230200408 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. С. Т., ЕГН \*\*\* от гр. П., ж.к. „Ц.С.“ № \*\*\*, вх.\*\*\*, ет. \*\*\*, ап. \*\*\*, против Наказателно постановление № 20-1116-001264/01.12.2020 г. на Началник Група към ОДМВР – Б., С-Р Пътна полиция Б..

В Районен съд – П. делото е образувано, след като с Определение № 901276/11.05.2021г., постановено по НАХД № 125/2021 г. по описа на Районен съд гр.С., е прекратено производството по делото и е изпратено по подсъдност на Районен съд гр.П..

В жалбата се сочи, че НП е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва се изложената фактическа обстановка, като жалбоподателят навежда, че предприетата от него маневра била с разрешение на полицейски служител, поради което извършеното от него нарушение не било умишлено, няма настъпили вредни последици и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа депозираната жалба и излага допълнителни съображения за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради което моли съда да отмени Наказателно постановление № 20-1116-001264/01.12.2020 г. на Началник Група към ОДМВР – Б., С-Р Пътна полиция Б..

Административнонаказващият орган – Началник Група към ОДМВР – Б., С-Р Пътна полиция Б., редовно призован не се явява, не се представлява. В писмото, с което е изпратена административната преписка е инкорпорирано становище за правилност на наказателното постановление и потвърждаването му.

Районна прокуратура – Б., ТО - П., не изпраща представител и не взема становище по делото.

По делото са събрани писмени доказателства, подробно описани в протокол от проведено съдебно заседание на 13.04.2022 г., разпитани бяха свидетелите П. И. Р., Е. Б. К., К. И. А., В. В. Т., изслушани са обясненията на жалбоподателя.

***Съдът, след като съобрази доводите на страните, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:***

Безспорно се установи по делото, че на 04.09.2020 г. в 14.28 часа в община П. на път Автомагистрала № А-3 като вадач на лек автомобил, жалбоподателят С.Т. на АМ „С.“ управлявал лек автомобил Мерцедес Е220 с рег. № \*\*\*, собственост на С. С. Т. от гр. П., ж.к. „Ц.С.“ бл. \*\*\*, вх. \*\*\*, ет.\*\*\*, ап. \*\*\*, като се движил в крайна лява лента на А С. в насрещното движение, при образувала се колона от леки автомобили в посока за Г.. Извършеното нарушение било констатирано от полицейския служител Е. Б. К. от РУ П..

В резултат на констатираното нарушение на чл. 58, т. 4 от ЗДвП, на 04.09.2020 г. свидетелят П. И. Р., в присъствието на свидетелите Е. Б. К. и К. И. А., съставил АУАН Серия ГА № 25740 против С. С. Т., който акт бил връчен на жалбоподателя непосредствено след съставянето му, без възражение от негова страна. Възражения са постъпили в по-късен момент, в които жалбоподателят посочил, че действията му са породени от изпълнение на указания, дадени му от полицейски служители.

Въз основа на така съставения акт, на 01.12.2020 г. Началник Група към ОДМВР – Б., С-Р Пътна полиция Б. издал обжалваното НП № 20-1116-001264/01.12.2020 г., в което възпроизвел идентична на изложената в АУАН фактическа обстановка и въз основа на докладна записка № 1116р-8137/30.11.2020 г., за нарушение по чл. 58, т. 4 от ЗДвП, на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 2 от ЗДвП наложил на жалбоподателя наказание „Глоба“ в размер на 1000.00 лева, лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца; На основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 10 точки.

НП е връчено лично и срещу подпис на жалбоподателя С. С. Т. на 01.03.2021 г., в законоустановения срок е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

В съдебно заседание са разпитани актосъставителят П. И. Р., свидетелите по съставянето на акта Е. Б. К. и К. И. А., В. В. Т., изслушани са обясненията на жалбоподателя.

В показанията си свид.Р. и свид.А. установяват, че поради образувалата се колона от пътни превозни средства на АМ „С.“ в посока Р Г., двамата полицейски служители били най-отпред на колоната – до бензиностанция ОМВ, посока Г., в колоната на няколко метра имало

полицейски служители от гр.С., а най-отзад на колоната били служителите на реда от гр.П.. Същите изнасят, че колегата им (свид.Е.К.) дошъл със служебния автомобил заедно с жалбоподателя с управлявания от него автомобил и полицейският служител им предал, че последният карал от бензиностанция ОМВ, посока с.М., обратно на движението и следва да му се състави акт. Свид.Р. уточнява, че съставили акт на жалбоподателя на място – срещу бензиностанция ОМВ, като лицето им обяснило, че не пътува за Г., а има проблем с документи на ГКПП-К., както и, че колега от гр. С. (свид.В. В. Т.) дал указания на жалбоподателя да се върне назад движейки се в насрещната лента, а по-късно се обадил да пита защо са му съставили акт. Р. уточнява, че едва след съставянето на акта установил, че негов колега е указал връщане обратно, т.е. че предходно е имало дадено разпореждане на полицейски орган, което жалбоподателят изпълнил.

Непосредствено след разпита на свидетеля, в съдебно заседание са изслушани обясненията на жалбоподателя. Същият твърди, че се занимава с транспортна дейност и на 04.09.2020 г. около обяд му се обадил шофьор му и му казал, че е загубил печата и се налага да му закара печат на терминала на ГКПП-К.. Последователно изнася, че тръгнал по магистралата в посока ГКПП-К. по свободната лента, стигнал до полицейски служител, на който обяснил, че трябва да закара само един печат на контролно-пропускателния пункт, същият служител му обяснил, че трябва да се върне обратно назад по същата лента, да направи маневра и да обърне автомобила в обратна посока, за да не управлява автомобила на заден ход, както и че щял да каже на колегата му да го пуснел да мине през моста и през селата. Продължава, че пристигайки до въпросния колега – К., последният му казал, че управлява автомобила в насрещното и извикал колеги за да му съставят акт.

Свид.Е.К. твърди, че при процесния случай бил на работа на АМ „С.“ за обезпечаване движението по същата, когато в насрещното движение се задал жалбоподателят и тръгнал в обратна посока. Навежда, че тъй като не могъл да допусне лицето да се движи в насрещното движение, го закарал до колегите, намиращи се до бензиностанцията и им го предал за съставяне на акт.

В показанията си свид.Т., на длъжност охрана обществения ред от РУ – С., твърди, че бил изпратен да окаже съдействие на пътен контрол по автомагистрала „С.“ във връзка с многобройна опашка за преминаване през ГКПП – К., посока гр. С. - Р Г., като уточнява и създадената временна организация на движение, както следва: аварийна най - дясна лента била за товарни автомобили, средната лента за чакащи автомобили и лявата лента била затворена за движение, като по нея се пропускали само автомобили със специален режим на движение. Допълва, че пред него бил колегата му И. Я. от гр.С., по средата бил той, а зад него на края на опашката имало разположени полицейски служители от РУ-П., които обяснявали реда на движение. Изнася, че на най-лявата лента (затворената) от гр.С., посока ГКПП-К. се явил автомобил, при което гражданите чакащи на опашката започнали да се изнервят, събрала се тълпа около автомобила. За да предотврати нарушаване на обществения ред и защото колегите на свидетеля не му се обадили, че разрешават автомобил да премине по третото платно най-вляво, свид.Т. се разпоредил на водача бавно

да се измести от лентата, да се върне бавно и внимателно до другия служебен автомобил, за да може колегите му с мотоциклети от магистрална полиция да го ескортират ако желае да напусне образувалата се опашка. Свидетелят разяснява, че разговарял по телефона с актосъставителя Р. и от него разбрал, че той бил казал на водача на автомобила да се върне назад.

Изложените фактически констатации съдът прави въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

***При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:***

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на законоустановения срок за обжалване съгласно чл. 59, ал. 2 ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е и основателна. Съображения:

Настоящото производство е от административнонаказателен характер. Същественото в него е да се установи по безспорен начин налице ли е деяние, същото представлява ли административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН и ако да – извършено ли е виновно от посоченото в акта лице. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

В настоящия казус, Наказателното постановление е издадено от компетентен орган – С.В.А. – Началник Група към ОДМВР – Б., С-Р Пътна полиция Б., който към дата 01.12.2020 г. е бил оправомощен да издава НП, видно от приложената Заповед Рег. № 81213-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи.

АУАН е съставен от компетентно лице – П. И. Р. на длъжност мл. автоконтрольор към ОДМВР-Б., РУ С., който безспорно е длъжностно лице и е компетентен да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП, видно от приложената Заповед Рег. № 81213-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи.

В конкретния случай, административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че като водач, на посочените в АУАН и НП дата и час, на път Автомагистрала № А-3, по данни на полицейския служител Е. Б. К. от РУ П., на АМ „С.“ управлява лек автомобил Мерцедес Е220 с рег. № \*\*\*, собственост на С.С.Т., като се движи в крайна лява лента на АМ „С.“ в насрещното движение, при образувала се колона от леки автомобили посока за Г., с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.58, т.4 ЗДвП. Сочената за нарушена разпоредба предвижда, че при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи в платното за насрещно движение.

При анализ на събрания в хода на съдебното следствие доказателствен материал действително се установи, че на инкриминираните дата и час жалбоподателят е управлявал процесния автомобил на магистралата, т.е. имал е качеството на водач на пътно превозно средство, като в даден момент той се е движел в крайната лява лента в платното за насрещно движение. В тази насока са всички свидетелски показания на разпитаните в съдебно заседание полицейски служители, които са категорични, че жалбоподателят е управлявал автомобил Мерцедес по АМ „С.“, както и че към даден момент движението му се е осъществявало в най-крайната лява лента на автомагистралата, в платното за насрещно движение. Посочените факти се потвърждават и от приобщените към административнонаказателната преписка докладни записки на полицейските служители – свид.Т., свид.К., свид.Р., ст. инспектор А.Л. - Началник група „КПДГПА“. Фактът, че се е движел по платното за насрещно движение на автомагистралата не се оспорва и от жалбоподателя, а напротив – в дадените в съдебно заседание обяснения, последният подробно излага посоката си на движение по пътя. От изложеното следва извод, че всички обективни признаци на вмененото административно нарушение са налице, като извършеното нарушение е доказано от обективна страна по недвусмислен и безспорен начин.

В казуса обаче, не се установи по какъвто и да е начин жалбоподателят да е извършил деянието виновно. Такива данни не бяха установени и от показанията на полицейските служители и в този смисъл не се доказва субективният елемент на нарушението.

Действително съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното, т. е. налице е една оборима презумпция за доказаност на визираното нарушение, като в конкретния случай жалбоподателят оспорва да е извършил нарушение, като твърди, че е изпълнявал полицейско разпореждане. В подкрепа на защитната теза на жалбоподателя са и свидетелските показания на полицейския служител В.Т.. Длъжностното лице потвърждава, че в качеството си на полицейски служител е дал устно разпореждане на жалбоподателя да се върне по процесната лента за движение на автомагистралата, като се придвижи в посока обратна на движението, т.е. в насрещното движение. Същите факти и обстоятелства свид.Т. е изложил и в докладната записка, изготвена от него по повод постъпилите възражения от страна на жалбоподателя по съставения му АУАН. За дадените на жалбоподателя указания, полицейският служител Т. е уведомил и актосъставителя Р..

От изложеното следва, че в казуса, жалбоподателят е изпълнил разпореждане на полицейски орган. В съзнанието му извършеното деяние е продиктувано от дадените му указания от длъжностното лице, а не с мотив да наруши установените правила на движение.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че в тежест на административнонаказващия орган е да докаже от обективна и субективна страна административното нарушение, съобразно чл.103, ал.1 НПК, приложим по силата на чл.84 ЗАНН. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП, АНО се основава на констатациите в АУАН и те в рамките на производството

по налагане на административни наказания се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена сила. В него съдът е длъжен да изясни фактическата обстановка, чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършено нарушение. В случая такова не се доказва да е било извършено, тъй като не е установена по какъвто и да е начин вината на нарушителя, следователно административнонаказателната му отговорност е ангажирана незаконосъобразно, което налага отмяна на НП като недоказано и незаконосъобразно.

С оглед всичко изложено, съдът следва да постанови съдебно решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 58, т. 4 от ЗДвП, на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 2 от ЗДвП му е наложена „Глоба” в размер на 1000.00 лева, лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца; На основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 10 точки, като неправилно и незаконосъобразно.

Страните не претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, П. районен съд

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Наказателно постановление № 20-1116-001264/01.12.2020 г. на Началник Група към ОДМВР – Б., С-Р Пътна полиция Б., с което на С. С. Т., ЕГН \*\*\* от гр. П., ж.к. „Ц.С.“ № \*\*\*, вх.\*\*\*, ет.\*\*\*, ап.\*\*\*, за нарушение на чл. 58, т. 4 от ЗДвП, на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 2 от ЗДвП му е наложена „Глоба” в размер на 1000.00 /хиляда/ лева, лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца; На основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 10 точки, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението **подлежи** на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

**Съдия при Районен съд – Петрич:** \_\_\_\_\_